

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203612
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119203612.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A.. J. L., nar. XX.XX.XXXX, P.O.P. XX/XX, XXX XX Y. F., práv. zast.: JUDr. Dušan Szabó, advokát, so sídlom AK v Kráľovskom Chlmci, Nemocničná 893/7, proti povinnej: Sociálna poisťovňa, IČO: 30807484, 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o vymożenie pohľadávky vo výške 1.029,- Eur, vedenej u súdneho exekútora, Mgr. Petra Krušinu, so sídlom Exekútorského úradu Lazaretská 4, Bratislava, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnostiach oprávneného voči výroku II. a povinnej (v celom rozsahu) voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 33Ek/33/2019 zo dňa 16.04.2020, takto

rozhodol:

- I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Ek/33/2019 zo dňa 16.04.2020 m e n í tak, že exekúciu zastavuje v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku a žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov konania v súvislosti s návrhmi povinnej na zastavenie exekúcie.
- II. Súd žiadnemu z účastníkov n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov sťažnostného konania.
- III. Súd sťažnosť oprávneného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 07.01.2019 domáhal od povinnej vymożenia pohľadávky na základe exekučného titulu - Rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 04.12.2014, č.k. 57101566610, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.02.2015. Vykonaním exekúcie súd poveril súdneho exekútora, Mgr. Petra Krušinu, so sídlom Lazaretská 4, Bratislava, ktorý ju vedie pod sp. zn. 414EX 182/2018.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 16.04.2020 rozhodnutie, ktorým podľa § 61l ods. 3 z. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol (výrok I.) a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie vo výške 48,61 Eur (výrok II.).

3/ V odôvodnení uviedol, že o návrhu povinnej už rozhodoval svojim prvým rozhodnutím zo dňa 12.04.2019, ktoré bolo, na základe oprávneným podanej sťažnosti, sudcom v celom rozsahu zrušené. Vyšší súdny úradník sa tak opätovne zaoberal návrhom povinnej na zastavenie exekúcie. Poukazom na ustanovenia § 45 ods. 2 písm. h/ a § 46 ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku uviedol, že povinná je verejnoprávna inštitúcia, ktorá je poverená výkonom nemocenského poistenia a dôchodkového zabezpečenia. Do dôchodkového poistenia sa zaraďuje aj invalidné poistenie, zahŕňajúce invalidný dôchodok. Exekučným titulom môže byť výlučne právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu (poprípade iného orgánu = rozhodnutie Sociálnej poisťovne), ktorým bola povinnej osobe judikovaná určitá povinnosť (= vyplácanie invalidného dôchodku vo výške 171,50 Eur mesačne od 1. januára 2015).

Vykonateľným rozhodnutím sa stáva rozhodnutie, kde márne uplynie lehota na dobrovoľné plnenie (= vždy 20. dňa v mesiaci). Pri vykonateľnosti rozhodnutia treba posudzovať, či ide o vykonateľný obsah, teda či niekoho zaväzuje aby niečo konal, niečo znášal alebo sa niečoho zdržal (= povinná sa zaviazala vyplácať každý mesiac 171,50 Eur oprávnenému a to vždy 20. deň v mesiaci). Pri nedodržaní lehoty, na ktorú sa povinná zaviazala (20. deň v mesiaci) sa povinná dostáva do omeškania s plnením záväzku. Z predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne je zrejmé, na základe označení osôb, kto je poberateľ invalidného dôchodku (= oprávnený) a kto sa zaviazal uhrádzať v jednotlivých mesačných výplatách na účet poberateľa invalidného dôchodku (= povinná). Právoplatnosť a vykonateľnosť tohto rozhodnutia Sociálna poisťovňa potvrdila aj samotnou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti zo dňa 19.02.2015, čím vyššieho súdneho úradníka utvrdila, že ide o právoplatné a vykonateľné rozhodnutie verejnoprávnej inštitúcie.

4/ V rozhodnutí ďalej citoval ustanovenia § 172 ods. 1, 2 a 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „ZSP“), § 61k ods. 1, § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, pričom nepovažoval za postačujúce konštatovanie povinnej, že predložené rozhodnutie nie je vykonateľné rozhodnutie, nakoľko sa jedná len o tzv. valorizačné rozhodnutie (o zvýšení dôchodkovej dávky), ale sám naopak konštatoval, že sa jedná o rozhodnutie, ktorým sa nahrádza predošlé rozhodnutie Sociálnej poisťovne. Konanie vo veciach sociálneho poistenia je upravené v § 172 ods. 1 ZSP, ktoré úplne vylučuje použitie zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“). Z predložených podkladov mal za to, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 0 zo dňa 06.02.2019 bola oprávnenému zastavená výplata invalidného dôchodku od 20.08.2015. Povinná však nepreukázala doručenie rozhodnutia Sociálnej poisťovne o opätovnom zastavení výplaty invalidného dôchodku zo dňa 06.02.2019 oprávnenému.

5/ Dňa 27.03.2020 súdny exekútor doručil súdu doplnenie označené ako Návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom povinná uvádzala že dňa 10.02.2020 uvoľnila výplatu invalidného dôchodku od 20.08.2015. Uviedla v ňom i ďalšie nové skutočnosti, a to, že dňa 02.01.2020 oprávnený doručil elektronicky povinnej - posudkovému lekárovi sociálneho poistenia pobočky Michalovce výsledky kontrolného neurologického vyšetrenia zo dňa 20.08.2019. Zdravotný stav oprávneného bol na základe doloženej dokumentácie posúdený dňa 21.01.2020 so záverom, že je naďalej invalidný. Z dôvodu zhodnotenia posudkového lekára povinná uvoľnila oprávnenému výplatu invalidného dôchodku od zastavenia, teda od 20. augusta 2015, pričom rozhodnutiami o zvýšení výplaty invalidného dôchodku bola upravená v súlade s § 82 ZSP. Pravidelná výplata oprávneného je zriadená od 20. marca 2020 prostredníctvom dodacej pošty. Povinná invalidný dôchodok oprávneného za obdobie od 01.01.2016 až do 19.03.2020 (vrátane vymáhanej istiny oprávneného) poukázala oprávnenému poštovým poukazom na výplatu, čím zanikla pohľadávka oprávneného. K splneniu vymáhaného nároku však podľa jej tvrdení nedošlo z dôvodu prebiehajúcej exekúcie, ale z dôvodu, že oprávnený si splnil svoju zákonnú povinnosť pre posúdenie jeho nároku na invalidný dôchodok, čo malo za následok uvoľnenie výplaty invalidného dôchodku, ako aj zaplatenie vymáhanej istiny oprávneného. Preto povinná navrhla zaviazat' na trovy exekúcie oprávneného. Rovnako namietala nárok oprávneného na úhradu príslušenstva pohľadávky vo výške 96,52 Eur. S návrhom povinnej oprávnený nesúhlasil, pretože vymáhaný nárok oprávneného je vo výške 1.125,52 Eur a celkový vymáhaný nárok ku dňu upovedomenia o začatí exekúcie je 1.297,12 Eur. Pohľadávka oprávneného zanikla vo výške 1.029,-Eur. Potvrdil, že povinná mu skutočne poukázala sumu jeho invalidného dôchodku poštovým poukazom na výplatu v mesiaci február. Napriek tomu oprávnený namietal nový návrh povinnej na zastavenie, z viacerých dôvodov. Skutočnosť mali byť uvedené v prvom návrhu na zastavenie, ktorý mal odkladný účinok, povinná v ňom opäť uvádza skutkové okolnosti, na preskúmanie a posudzovanie ktorých aj v zmysle odôvodnenia zrušujúceho uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Ek/33/2019 zo dňa 05.12.2019 exekučný súd nemá právomoc. Tvrdenia povinnej sú zavádzajúce. Rozhodnutie povinnej o zastavení výplaty invalidného dôchodku oprávneného zo dňa 15.07.2015 v čase podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného exekučnému súdu dňa 07.01.2019 už bolo zrušené rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 9So/244/2016 zo dňa 28.03.2018, exekúcia tak začala oprávnené. V súvislosti s vypracovaním vyjadrenia si oprávnený uplatnil trovy právneho zastupovania vo výške 49,60 Eur.

6/ Vyšší súdny úradník mal z obsahu spisu za preukázané, že v danom prípade boli splnené procesné predpoklady, oprávňujúce oprávneného na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, t.j. existencia vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu), ako aj tá skutočnosť, že povinný dobrovoľne nespĺnil to,

čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému dôvodne. Povinná bola v čase podávania návrhu na vykonanie exekúcie v omeškaní, preto súd vydal dňa 05.02.2019 poverenie súdnemu exekútorovi. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie vznikli oprávnenému náklady spojené s právnym zastupovaním a súdnym poplatkom, ktoré si uplatnil ako trovy oprávneného. Exekúciu možno ukončiť v celom rozsahu ak je splnený celý vymáhaný nárok, teda nielen istina, ale aj príslušenstvo, ktoré je momentálne vo výške 96,52 Eur, ako aj trovy exekúcie (odmena súdneho exekútora + paušálna náhrada hotových výdavkov + DPH).

7/ Pri rozhodovaní sa zaoberal prvým aj druhým návrhom povinnej na zastavenie exekúcie, nakoľko o prvom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie ešte exekučný súd nerozhodol. V druhom návrhu na zastavenie exekúcie povinná uviedla aj nové skutočnosti, ktoré nastali po podaní prvého návrhu povinnej na zastavenie, ktoré nemožno opomenúť. Vzhľadom na uvedené vyšší súdny úradník vyhodnotil tento návrh povinnej z hľadiska obsahovej stránky ako doplnenie prvého návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, pretože ide o zásadné doplnenie informácií zo strany povinnej, ktoré nemožno opomenúť. Z tvrdení povinnej a oprávneného mal za preukázané, že k vyplateniu celej istiny vo výške 1.029,- Eur došlo po začatí exekúcie. Plnenie po začatí exekúcie spôsobuje ukončenie exekúcie, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie (o čiastočnom zastavení exekúcie) nevydáva. Ak povinný splní po začatí exekúcie celú vymáhanú pohľadávku, súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie. Keďže k zaplateniu istiny došlo až po začatí exekučného konania čo znamená, že oprávnený mal právo podať návrh na vykonanie exekúcie, následkom čoho mu vznikli aj trovy exekúcie pozostávajúce zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia (vrátane DPH) je tieto trovy povinná uhradiť oprávnenému povinná. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že povinná nepreukázala dôvody, pre ktoré by po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik celého vymáhaného nároku (istiny a trov exekúcie), resp. sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, a preto návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

8/ V súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie si povinný uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní (doručené súdu dňa 23.3.2020) v celkovej výške 97,22 Eur pozostávajúce za vyjadrenie sa k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 28.02.2019 vo výške 30,71 Eur + režijný paušál (9,80 Eur) + DPH a za sťažnosť proti uzneseniu zo dňa 12.04.2019 vo výške 30,71 Eur + režijný paušál (9,80 Eur) + DPH. Vyšší súdny úradník o trovách oprávneného k sťažnosti nebude rozhodovať, nakoľko boli uplatnené neskoro, po právoplatnosti rozhodnutia sudkyne o sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Exekučný súd návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nevyhovel a návrh na zastavenie zamietol, oprávnenému pomernou časťou úspechu podľa ustanovenia § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vznikol nárok na náhradu výdavkov spojených s jej zastupovaním v prebiehajúcej exekúcii. Vzhľadom na to, že oprávnený si trovy v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie uplatnil trovy vo výške 48,61 Eur (30,71 Eur + 9,80 Eur + DPH) a mal úspech vo veci ako oprávnený, súd trovy súvisiace s návrhom na zastavenie exekúcie oprávnenému priznal v uplatnenej výške 48,61 Eur v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

9/ Proti rozhodnutiu boli podané sťažnosti obomi účastníkmi exekučného konania, a to povinnou v celom jeho rozsahu a oprávneným voči II. výroku o trovách.

10/ Povinná v sťažnosti uviedla, že súd pri skúmaní veci nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil. Pokiaľ súd mal za preukázané zastavenie výplaty invalidného dôchodku rozhodnutím o opätovnom zastavení invalidného dôchodku, musí mať za preukázané aj jeho doručenie. Povinná zaslala dôkazné prostriedky súdu v návrhu na zastavenie exekúcie z 13.02.2019, súčasťou ktorých bolo aj rozhodnutie o zastavení výplaty invalidného dôchodku zo dňa 15.07.2015 ako i rozhodnutie o opätovnom zastavení invalidného dôchodku. Povinná i oprávnený rozhodnutie o opätovnom zastavení invalidného dôchodku používajú na argumentáciu, z čoho je možné dedukovať, že predmetné rozhodnutie bolo oprávnenému riadne doručené. V konečnom dôsledku povinná v návrhu na zastavenie exekúcie z 13.02.2019 uvádzala, že toto rozhodnutie bolo zasielané právnenému zástupcovi oprávneného do elektronickej schránky 07.02.2019 a doručené dňa 08.02.2019. Uvedenú skutočnosť povinná preukazovala kópiou elektronickej doručky a kópiou plnej moci zástupcu oprávneného, JUDr. Dušana Szabóa, prostredníctvom ktorého riešil záležitosti

s povinnou ohľadom svojho invalidného dôchodku. Ďalej súdu predložila splnomocnenie pre JUDr. Dušana Szabóa na zastupovanie oprávneného vo veci zaplataenia nedoplatku invalidného dôchodku za obdobie od 01.08.2015 až do zaplataenia, kde bol okrem iného oprávnený i prijímať doručované písomnosti. Nakoľko rozhodnutie o opätovnom zastavení invalidného dôchodku od 20.08.2015 priamo súvisí s posúdením nároku na výplatu invalidného dôchodku, predmetné rozhodnutie bolo zasielané priamo právnenému zástupcovi oprávneného. Keďže rozhodnutie o opätovnom zastavení invalidného dôchodku bolo oprávnenému riadne doručené a právoplatné, na jeho základe už oprávnený nemal nárok na vyplácanie invalidného dôchodku, a teda exekúcia nie je oprávnená.

11/ Okrem toho povinná namietala aj spôsobilosť exekučného titulu - rozhodnutia o valorizácii invalidného dôchodku oprávneného, ktoré na rozdiel od názoru vysloveného v napadnutom uznesení, nepovažovala za rozhodnutie podľa § 45 ods. 2 písm. h/ Exekučného poriadku. Takýmito rozhodnutiami sú v zmysle komentára k § 46 ods. 2 písm. h/ Exekučného poriadku rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ktorými sa predpisuje poisťné na sociálne poistenie (nemocenské poistenie, starobné poistenie, invalidné poistenie, úrazové poistenie, garančné poistenie, poistenie v nezamestnanosti a poisťné do rezervného fondu solidarity) alebo sa ukladajú pokuty a penále vo veciach sociálneho poistenia. Nie každé rozhodnutie, na ktorom je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti je v zmysle Exekučného poriadku exekučným titulom. Vykonateľnosť ako vlastnosť rozhodnutia spočívajúca v možnosti vynútiť splnenie povinnosti aj proti vôli adresáta, nie je všeobecnou vlastnosťou všetkých rozhodnutí, ale len tých, ktoré ukladajú určitú právnu povinnosť, t.j. niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo strpieť. V oblasti dôchodkového poistenia (ako súčasť sociálneho poistenia) je napríklad možné vykonať rozhodnutie o uložení povinnosti poberateľovi dôchodku vrátiť dôchodok (alebo jeho časť) vyplatený neprávom alebo vo vyššej sume ako mu patrila alebo rozhodnutie o uložení povinnosti zamestnávateľovi nahraďiť dôchodok (alebo jeho časť) vyplatený neprávom alebo vo vyššej sume ako mu patrila. Exekučný titul, výsledkom ktorého je napádané uznesenie nespĺňa predpoklad vykonateľnosti ako vlastnosť rozhodnutia spočívajúca v možnosti vynútiť splnenie povinnosti aj proti vôli adresáta ani je rozhodnutím podľa § 45 ods. 2 písm. h/ Exekučného poriadku. Valorizačné rozhodnutie neukladá povinnosť niečo vykonať, strpieť alebo sa niečo zdržať. Je to rozhodnutie, ktoré definuje výlučne výšku dôchodkovej dávky, nie nárok na jej výplatu a navyše oprávnený nespĺnil zákonné podmienky na výplatu dávky, vzhľadom na čo mu bolo rozhodnutím o opätovnom zastavení invalidného dôchodku zastavená výplata. Vzhľadom na uvedené povinná žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

12/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinnej odmietnuť pre jej nedôvodnosť. Povinná v sťažnosti opakovala svoje argumenty z predchádzajúcich návrhov na zastavenie exekúcie. Exekučný titul však už bol predmetom prieskumnej činnosti exekučného súdu pri preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a pripojených príloh. Exekučný súd nezistil rozpor exekučného titulu s Exekučným poriadkom a v zákonnej lehote vydal poverenie na vykonanie exekúcie, o čom upovedomil oprávneného. Uvedeným postupom exekučný súd deklaroval spôsobilosť a relevantnosť exekučného titulu k vykonaniu exekúcie voči povinnej.

13/ Sťažnosť oprávneného smerovala voči výroku o náhrade trov, ktorú odôvodňoval tým, že zo žiadneho ustanovenia Exekučného poriadku nevyplýva, že pre uplatnenie nároku oprávneného na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní existuje nejaká prekluzívna lehota. Z § 262 ods. 1, 2CSP dokonca vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. Rozhodnutie teda vo výroku II. vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci. Ak vyšší súdny úradník v uznesení z 16.04.2020 mal v zmysle zákona konať tak, že rozhodne o nároku oprávneného na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie vo výške 48,61 Eur (uplatneného dňa 23.03.2020), potom la rozhodnúť aj o ďalšom nároku oprávneného na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní (uplatneného dňa 23.03.2020) v celkovej výške 97,22 Eur pozostávajúceho z vyjadrenia sa k návrhu na zastavenie exekúcie z 28.02.2019 vo výške 30,71 Eur + režijný paušál (9,80 Eur) + DPH a zo sťažnosti proti uzneseniu z 12.04.2019 vo výške 30,71 Eur + režijný paušál (9,80 Eur) + DPH. Tomu podľa správneho právneho posúdenia veci nebráni skutočnosť, že uznesenie sudkyne z 05.12.2019 v čase uplatnenia nároku oprávneného na náhradu trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v celkovej výške 97,22 Eur (deň 23.03.2020) už nadobudlo právoplatnosť. Na základe vyššie uvedeného navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť tak, že súd oprávnenému prizná voči povinnej nárok na

náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhmi povinnej na zastavenie exekúcie vo výške 145,83 Eur.

14/ Povinná, vzhľadom k tomu, že sama uznesenie v celom rozsahu napadla sťažnosťou pre jeho nesprávne právne posúdenie, nepovažovala za relevantné sa k sťažnosti oprávneného vyjadrovať, majúc za to, že v prípade úspechu povinnej bude napádané uznesenie zrušené. Pokiaľ by bolo vo výroku I. potvrdené, vo vzťahu k výroku II. žiadala uznesenie taktiež potvrdiť.

15/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

16/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

17/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

18/ Podľa § 172 ods. 2 ZSP v konaní vo veciach sociálneho poistenia a vo veciach starobného dôchodkového sporenia v rozsahu upravenom týmto zákonom rozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov právnych vzťahov sociálneho poistenia a účastníkov právnych vzťahov starobného dôchodkového poistenia v rozsahu upravenom týmto zákonom Sociálna poisťovňa.

19/ Podľa § 109 ods. 2 ZSP nárok na výplatu dávky vzniká splnením podmienok ustanovených týmto zákonom na vznik nároku na dávku, splnením podmienok nároku na jej výplatu a podaním žiadosti o priznanie alebo vyplácanie dávky.

20/ Podľa § 112 ods. 7 ZSP výplata dávky, ktorá je podmienená invaliditou, stratou alebo poklesom pracovnej schopnosti, sa zastaví, ak sa poberateľ dávky, ktorého zdravotný stav treba posúdiť, nepodrobí vyšetreniu zdravotného stavu. Ak sa zistí, že poberateľ dávky prestal byť invalidný alebo u neho došlo k zmene poklesu pracovnej schopnosti až po zastavení výplaty dávky, dávka nepatrí odo dňa zastavenia jej výplaty.

21/ Podľa § 212 ods. 3 písm. a/ ZSP rozhodnutie sa účastníkovi konania oznamuje doručením rozhodnutia do vlastných rúk alebo poštou ako doporučená zásielka s doručenkou a poznámkou "do vlastných rúk". Do vlastných rúk sa doručujú rozhodnutia o nepriznaní dávky, odňatí dávky, znížení dávky alebo o zastavení výplaty dávky.

22/ Podľa § 176 ods. 1, 3 ZSP účastník konania, jeho zákonný zástupca, osoba, ktorej bolo nezaopatrené dieťa zverené rozhodnutím súdu, a opatrovník môžu byť zastúpení advokátom alebo iným zástupcom, ktorého si zvolia. Splnomocnenie na zastupovanie sa preukazuje písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice.

23/ Podľa § 2 ods. 3 zákona č 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) ak ide o postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a ak ide o náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviska, ohlásenia alebo iného obdobného dokumentu, ktoré sa v konaní predkladajú orgánu verejnej moci, a o náležitosti rozhodnutia, žiadosti, vyjadrenia, stanoviska alebo iného dokumentu, ktoré v konaní vydáva orgán verejnej moci, použijú sa ustanovenia osobitných predpisov, ak tento zákon v ustanoveniach § 4 až 6, § 10, § 17 a 18 a v ustanoveniach o identifikácii (§ 19 a 20), autentifikácii (§ 19, 21 a 22), autorizácii (§ 23), elektronickej podaní (§ 24, 25 a 28), elektronickej úradnom dokumente (§ 26, 27 a 28), elektronickej doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34), zaručenej konverzii (§ 35 až 39) a referenčných registroch a referenčných údajoch (§ 49 až 55) neustanovuje inak.

24/ Podľa § 30 ods. 1 zákona o e-Governmente elektronickej doručenkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronickej doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronickej

dokumentov, ktoré sa elektronicky doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

25/ Podľa § 30 ods. 5 zákona o e-Governmente údaje uvedené v elektronickej doručenke, ktorá bola potvrdená podľa odseku 3, sa považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak.

26/ Podľa § 32 ods. 5 písm. b/ zákona o e-Gov elektronickej úradnej správy, vrátane všetkých elektronických dokumentov, sa považuje za doručení, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

27/ Podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

28/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

29/ Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

30/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinnej je dôvodná. Sudca napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka nepovažoval za správne z viacerých dôvodov.

31/ V prvom rade je potrebné uviesť, že vyšší súdny úradník nahliadal na podanie povinnej zo dňa 20.02.2020 označené ako Doplnenie návrhu na zastavenie exekúcie ako na súčasť (doplnenie) návrhu na zastavenie exekúcie povinnej zo dňa 13.02.2019. Exekučný poriadok takýto pojem nepozná a neupravuje, ale naopak výslovne upravuje zákonné pravidlá povinnosti tvrdenia skutočností podľa § 61k ods. 2 a § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, čo znamená, že exekučný súd má rozhodovať o návrhoch povinného na zastavenie exekúcie s prihliadnutím na koncentračnú zásadu uvedenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Podľa ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku sa povinný návrhom podaným do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie môže domáhať jej zastavenia, pričom ten musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Pri neskoršom návrhu na zastavenie exekúcie, podanom po uplynutí 15 dňovej lehoty, teda návrhu podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, môže povinný uvádzať len také skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (s výnimkou takých skutočností, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť). V uvedenej veci povinná v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 13.02.2019 namietala, že rozhodnutie na podklade ktorého je vedená exekúcia, nie je spôsobilým exekučným titulom a skutočnosti týkajúce sa zastavenia výplaty invalidného dôchodku. Preto pokiaľ povinná svojim podaním zo dňa 20.02.2020 tvrdila ďalšie skutočnosti týkajúce sa opätovného vyplácania invalidného dôchodku oprávnenému (pre splnenie podmienok podľa ZSP), taký návrh mal vyšší súdny úradník posúdiť ako nový návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, pretože bol podaný po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a povinná v ňom tvrdila skutočnosti, ktoré zároveň nastali po tejto lehote. Pokiaľ vyšší súdny úradník návrh povinnej zo dňa 13.02.2019 zamietol a rovnako rozhodol aj o návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 20.02.2020, výroková časť jeho rozhodnutia mala potom byť odrazom uvedeného posúdenia (s jednoznačným rozlíšením, že súd rozhodoval jednak o návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a jednak o návrhu podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku).

32/ Primárne sa však mal vyšší súdny úradník zaoberať návrhom povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 13.02.2019, pretože od jeho posúdenia závisela dôvodnosť vedenia exekúcie a relevantnosť druhého návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Podstatným tvrdením povinnej v tomto návrhu na zastavenie exekúcie (13.02.2019) bola nespôsobilosť predloženého rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 57101566610 zo dňa 04.12.2014 byť exekučným titulom a existencia prekážky brániacej vymáhateľnosti rozhodnutia, ktorou prekážkou bolo rozhodnutie o zastavení výplaty z 06.02.2019. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení zaujal názor, že také rozhodnutie je podľa § 45 ods. 2 písm. h/ a § 46 ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku riadnym exekučným titulom dôvodiac, že ide o právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané Sociálnou poisťovňou, ktorým bola povinnej osobe judikovaná určitá povinnosť (ktorou v tomto prípade rozumel vyplácanie invalidného dôchodku vo výške 171,50 Eur mesačne od 01.01.2015). Právoplatnosť odvodzoval od poučenia o opravnom prostriedku a márneho uplynutia lehoty 30 dní od doručenia rozhodnutia a vykonateľnosť od uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie, za ktorú považoval slovné spojenie „vždy do 20. dňa v mesiaci“. V súvislosti s vykonateľnosťou rozhodnutia ďalej konštatoval, že povinná sa zaviazala vyplácať každý mesiac 171,50 Eur oprávnenému a to vždy 20. deň v mesiaci a pri nedodržaní tejto lehoty sa dostávala do omeškania. Z daného rozhodnutia tak bolo zrejmé kto je poberateľom invalidného dôchodku (oprávnený) a kto sa zaviazal uhrádzať v jednotlivých mesačných výplatách na účet poberateľa invalidného dôchodku (povinná). Samotnou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti zo dňa 19.02.2015 bol vyšší súdny úradník vo svojich zisteniach utvrdený, že predložené rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie verejnoprávnej inštitúcie. Ďalej mal vyšší súdny úradník za to, že rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 0 zo dňa 06.02.2019 bola oprávnenému zastavená výplata invalidného dôchodku od 20.08.2015, no povinná doručenie uvedeného rozhodnutia nepreukázala.

33/ Ešte predtým, ako sudca zaujme stanovisko k vyššie uvedenému posúdeniu rozhodnutia Sociálnej poisťovne z 04.12.2014 ako exekučného titulu, považoval za nevyhnutné vyjadriť sa i k tvrdeniu oprávneného, že exekučný titul už bol predmetom prieskumnej činnosti exekučného súdu pri preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a pripojených príloh a vydaním poverenia na vykonanie exekúcie deklaroval spôsobilosť a relevantnosť exekučného titulu k vykonaniu exekúcie voči povinnej. Poverenie na vykonanie exekúcie nie je rozhodnutím súdu, ale ide len o individuálny právno-aplikačný akt, ktorý má priame účinky len voči osobe súdneho exekútora. Súd ním nie je viazaný, pretože môže v ktoromkoľvek štádiu exekúciu zastaviť. Opakovane totiž bolo judikované, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania aj bez návrhu zastavená (NS SR sp. zn. 3Cdo 164/96). Všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať (II. ÚS 165/2011 z 20.04.2011). Oprávnenie preskúmať rozhodnutie z pohľadu či sa jedná o spôsobilý exekučný titul má v zmysle Exekučného poriadku jedine exekučný súd (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26.02.2013, sp. zn. 4M Cdo 8/2012).

34/ Vykonateľnosť ako vlastnosť rozhodnutia spočívajúca v možnosti vynútiť splnenie povinnosti aj proti vôli adresáta, nie je všeobecnou vlastnosťou všetkých rozhodnutí, ale len tých, ktoré ukladajú určitú právnu povinnosť, t.j. niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo strpieť. Za také možno v oblasti dôchodkového poistenia (ako súčasť sociálneho poistenia) považovať napríklad rozhodnutie o uložení povinnosti poberateľovi dôchodku vrátiť dôchodok (alebo jeho časť) vyplatený neprávom alebo vo vyššej sume ako mu patrila alebo rozhodnutie o uložení povinnosti zamestnávateľovi nahradiť dôchodok (alebo jeho časť) vyplatený neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrila, pretože výslovne ukladajú povinnosť. Sú však i rozhodnutia, ktoré priznávajú právo (porovnaj § 45 ods. 1 Exekučného poriadku), oproti ktorému stojí povinnosť druhého subjektu toto právo realizovať, hoci nemusí byť explicitne v rozhodnutí vyjadrená. Medzi také rozhodnutia podľa názoru súdu možno zaradiť i rozhodnutie Sociálnej poisťovne o priznaní nároku na dôchodkovú dávku podľa ZSP, ktorý sa po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti stáva exekučným titulom podľa § 45 ods. 2 písm. h/ Exekučného poriadku, a svojim vlastným rozhodnutím je viazaná i Sociálna poisťovňa. Oprávnený sa môže na jeho podklade podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku domáhať vykonania exekúcie. Opačným prístupom by v prípade bezdôvodného nevyplácania priznaných dávok sociálneho poistenia (riadne a včas) zo strany Sociálnej poisťovne, bola oprávneným osobám odňatá možnosť domôcť sa priznaného práva.

35/ V tomto prípade však oprávnený súdu nepredložil rozhodnutie o priznaní nároku na dávku invalidného dôchodku a jeho výplatu, ale predložil len tzv. valorizačné rozhodnutie, ktoré je rozhodnutím o zvýšení dávky invalidného dôchodku (podľa § 82 ZSP), a ktoré je viazané na rozhodnutie o priznaní nároku na dávku invalidného dôchodku, keďže nárok na výplatu tejto dávky vzniká splnením podmienok ustanovených ZSP na vznik nároku na dávku (§ 109 ods. 2 ZSP). Preto mal podľa názoru sudcu oprávnený s návrhom na vykonanie exekúcie a valorizačným rozhodnutím predložiť súdu aj rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku z 24.09.2009, ktoré malo byť následne uvedené v poverení na vykonanie exekúcie. Možno tak uzavrieť, že valorizačné rozhodnutie samo o sebe (bez predloženia právoplatného rozhodnutia o priznaní nároku na invalidný dôchodok z 24.09.2009) nebolo spôsobilým exekučným titulom, v dôsledku čoho exekúcia musela byť zastavená.

36/ I napriek tomu, že už vyššie uvedená skutočnosť bola dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, existoval aj ďalší dôvod, pre ktorý by súd exekúciu zastavil (ak by oprávnený podal návrh i na podklade rozhodnutia o priznaní invalidného dôchodku). Podľa ZSP je totiž možné (následným) rozhodnutím Sociálnej poisťovne výplatu priznanej dávky zastaviť (napr. § 112 ods. 7), čo sa v rovine exekučného konania prejaví tým, že právoplatné rozhodnutie (povinné) o zastavení výplaty bude predstavovať prekážku vykonania exekúcie. Taká skutočnosť bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, čo je dôvodom zastavenia exekúcie uvedeným v § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie z 13.02.2019 (i sťažnosti) namietala práve to, že oprávnenému bola výplata invalidného dôchodku zastavená rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 571 015 6661 0 zo dňa 06.02.2019, ktoré bolo doručené oprávnenému prostredníctvom jeho právneho zástupcu do elektronickej schránky dňa 08.02.2019. Toto rozhodnutie bolo vydané po zrušení jej prvého rozhodnutia o zastavení výplaty z 15.07.2015 rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9So/244/2016 zo dňa 28.03.2018. Voči rozhodnutiu zo dňa 06.02.2019 o (opätovnom) zastavení výplaty od 20.08.2015 bolo možné podať odvolanie, ktoré však nemá odkladný účinok. Oprávnený popieral, že by mu bolo rozhodnutie o opätovnom zastavení výplaty doručené, resp. že ho v konaní o invalidný dôchodok, nik nezastupoval. Po opätovnom rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka (16.04.2020), ktorým návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, povinná v sťažnosti doložila i elektronicke doručenie, ktorou bolo doručované rozhodnutie o zastavení výplaty invalidného dôchodku zo dňa 06.02.2019 právnenému zástupcovi oprávneného a splnomocnenie, ktorým oprávnený splnomocnil JUDr. Dušana Szabóa na zastupovanie v právnej veci zaplataenia nedoplatku invalidného dôchodku za obdobie od 01.08.2015 až do súčasnej doby proti Sociálnej poisťovni udelené dňa 02.08.2018. K sťažnosti, ktorá bola oprávnenému (prostredníctvom jeho právneho zástupcu) doručená aj s uvedenými prílohami, sa oprávnený vyjadril len tým spôsobom, že povinná opakuje svoje argumenty, predložené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom a námietky povinnej sú nedôvodné.

37/ Je síce pravdou, že povinná až do rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka len tvrdila, že rozhodnutie o (opätovnom) zastavení výplaty zo dňa 06.02.2019 bolo oprávnenému doručené dňa 08.02.2019, čo bolo podmienkou toho, aby rozhodnutie vyvolalo voči oprávnenému účinky (zastavenia výplaty dávok invalidného dôchodku), no elektronicke doručenie preukazujúce jej doručenie splnomocnenému zástupcovi a plnomocenstvo preukazujúce oprávnenie JUDr. Dušana Szabóa konať v mene účastníka konania vo veci zaplataenia invalidného dôchodku (oprávneného) predložila súdu v sťažnosti. Oprávnený na tieto dôkazy nijakým spôsobom nereagoval. V konaní podľa ZSP je prípustné, aby boli účastníci zastúpení advokátom alebo iným zástupcom podľa § 176 ods. 1 ZSP, a toto zastúpenie sa preukazuje písomným plnomocenstvom. Sociálna poisťovňa sa v zmysle zákona o e-Governmente považuje za orgán verejnej moci, ktorý pri sa pri doručovaní písomností spravuje i zákonom o e-Governmente. Z ustanovenia § 2 ods. 3 zákona o e-Governmente vyplýva, že tento je pri elektronickej doručovaní (§ 11 až 16 a § 29 až 34) lex specialis vo vzťahu k osobitným predpisom. Z údajov povinnou predloženej elektronickej doručenky, ktorou bolo rozhodnutie z 06.02.2019 zasielané právnenému zástupcovi oprávneného mal súd za preukázané, že mu bola doručená do elektronickej schránky (právneho zástupcu) dňa 08.02.2019 o 07:52:16 hod. Podľa § 30 ods. 5 zákona o e-Governmente sa údaje uvedené v elektronickej doručenke, považujú za pravdivé, kým nie je preukázaný opak. Uvedené zákonné ustanovenie upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručenky. Bez preukázania opaku nemožno spochybňovať údaje na doručenke. Oprávnený však skutočnosti, dôkazne podložené elektronickej doručenkou a splnomocnením oprávneného na zastupovanie v konaní o dávke invalidného dôchodku, ničím nevyvrátil a tak možno uzavrieť, že v posudzovanej veci bol daný dôvod neprípustnosti vedenia exekúcie i tým, že doručením rozhodnutia o zastavení výplaty dávky oprávnenému dňa 08.02.2019 vznikla prekážka, ktorá mala za následok nevyimáhateľnosť exekučného

titulu (teda v prípade, že by oprávnený súdu doložil i rozhodnutie o priznaní nároku na invalidný dôchodok z 24.09.2009).

38/ Ostatné tvrdenia účastníkov týkajúce sa posudzovania zdravotného stavu oprávneného a podrobovania sa lekárskej prehliadke, nemali vplyv na rozhodovanie exekučného súdu, nakoľko predstavujú také skutočnosti, ktorých posudzovanie a skúmanie patrí do výlučnej kompetencie Sociálnej poisťovne ako orgánu, ktorý rozhoduje o tomto nároku a podmienkach na jeho priznanie a odňatie. Ak poisťovňa nevypláca z určitého dôvodu dôchodok (napr. na základe vlastných zistení, že oprávnený sa nepodrobil posúdeniu jeho zdravotného stavu), pričom o zastavení jeho výplaty musí vydať rozhodnutie (ktoré oprávnený v tomto prípade považoval za nulitné pre jeho retroaktívnu povahu a duplicitu), musí sa oprávnený brániť v rámci základného konania (konania o dôchodkovej dávke), nakoľko ide o otázky, ktoré sa majú a môžu riešiť len v ňom, a to i podaním opravného prostriedku, o ktorom rozhoduje súd v rámci správneho súdnictva. Podanie opravného prostriedku voči rozhodnutiu o zastavení výplaty invalidného dôchodku však nemá odkladný účinok, a preto už doručením rozhodnutia o zastavení výplaty (oprávnenému) je toto rozhodnutie účinné a povinnej bráni vyplácať dôchodkovú dávku.

39/ Na základe vyššie uvedených skutočností, keď sudca zistil dôvody zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil postupom podľa § 250 ods. 2 CSP tak, že exekúciu zastavil v celom rozsahu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Návrhom povinnej na zastavenie exekúcie z 20.02.2020 potom už nebolo potrebné sa zaoberať, pretože by nemal vplyv na rozhodnutie o zastavení exekúcie.

40/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

41/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku má povinný voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

42/ Trovy, ktoré možno priznať povinnému v exekučnom konaní sú len jeho výdavky na zastupovanie v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie (§ 199a ods. 2 Exekučného poriadku). Povinný, ktorý bol pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie úspešný, nebol v konaní zastúpený a ani si trovy exekučného konania neuplatnil. Oprávnenému ako neúspešnému účastníkovi exekučného konania nárok na náhradu trov nevznikol, preto sudca zmenil rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka aj vo výroku trovách tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu, tak ako je uvedené v druhej časti I. výroku tohto uznesenia.

43/ O trovách sťažnostného konania rozhodol súd z rovnakých dôvodov tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal, čomu zodpovedá výrok II. tohto uznesenia.

44/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

45/ Vzhľadom k tomu, že súd exekúciu zastavil a v dôsledku toho zmenil rozhodnutie i vo výroku o trovách (ako závislom výroku od rozhodnutia o zastavení exekúcie), bola potom sťažnosť oprávneného týkajúca sa výšky trov priznaných rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka nedôvodná, preto ju sudca podľa § 250 ods. 1 CSP zamietol, tak ako je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

46/ Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne vyšší súdny úradník o trovách exekúcie súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).